

dosarul nr. 3ra-1467/19

prima instanță: Judecătoria Comrat (V. Hudoba)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (D. Fujenco, L. Caraianu, L. Starciuc)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Rotari Vasilii și Suhov Vadim, reprezentanți de avocatul Jecov Nicolai,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Rotari Vasilii și Suhov Vadim împotriva Consiliului municipal Comrat și primarului municipiului Comrat, secretarului Consiliului municipal Comrat și arhitecturului principal Comrat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul depus de Rotari Vasilii și Suhov Vadim,

c o n s t a ț ă

La 16 mai 2017 Rotari Vasilii și Suhov Vadim au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Comrat și SRL „Starnet Regional”, prin care au solicitat anularea deciziei nr. 4/77 din 01.04.2015 a Consiliului mun. Comrat ca fiind ilegală, repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de a câte 3000 de lei pentru fiecare, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că prin decizia nr. 4/77 din 01.04.2015 a Consiliului mun. Comrat s-u autorizat executarea lucrărilor de construcție de către SRL „Starnet Regional” de instalarea a cablului de telecomunicații în casele locative cu multe etaje din mun. Comrat.

Au considerat că Consiliul mun. Comrat nu a fost în drept să emită decizia, neavând împuterniciri în acest sens. Or, conform art. 21 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, dreptul la eliberarea autorizațiilor la construcție este acordat primăriilor unităților administrativ-teritoriale și nu consiliului.

A mai menționat că prin decizia respectivă i-au fost lezate drepturile și interesele legale, deoarece în baza ei SRL „Starnet Regional” a efectuat proiectarea și alte lucrări aferente fără consimțământul lor ca coproprietari ai părților comune a casei locative.

La 31 mai 2017 Rotari Vasilii și Suhov Vadim au depus cerere de chemare în judecată împotriva primarului municipiului Comrat, secretarului Consiliului

municipiului Comrat și arhitecturului principal Comrat, prin care au solicitat anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 175 din 28.12.2016 ca fiind ilegal, repararea prejudiciului moral în mărime de a câte 3 000 de lei pentru fiecare, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că certificatul de urbanism a fost eliberat cu încălcarea art. 3 alin. (1) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, conform căroră pentru elaborarea și emiterea certificatului de urbanism este necesar de prezentat mai multe documente, inclusiv: raportul de expertiză tehnică elaborat de către experți tehnici atestați – în caz de modificare a imobilului existent; acordul autentificat notarial al coproprietarilor de imobil, ale căror interese pot fi afectate nemijlocit în procesul executării lucrărilor de construcție și în perioada exploatării obiectului construit. Însă aceste acte nu au fost prezentate.

La 20 iulie 2017 Rotari Vasilii și Suhov Vadim au depus cerere de chemare în judecată împotriva primarului municipiului Comrat, secretarului Consiliului municipiului Comrat și arhitecturului principal Comrat, prin care au solicitat anularea autorizației de construcție nr. 34 din 31 martie 2017, repararea prejudiciului moral a câte 3 000 de lei pentru fiecare, încasarea cheltuielilor de judecată.

Întru motivarea ilegalității autorizației de construcție au invocat că conform art. 22 și 24 din Legea privind calitatea în construcții, autorizația de construcție se eliberează până la începutul executării lucrărilor de construcție corespunzătoare, în timp ce această autorizație a fost eliberată după executarea lucrărilor și instalarea cablurilor de telecomunicații în casele locative cu multe etaje, despre care fapt primarul și persoanele cu funcții de răspundere din primărie au cunoscut.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2017 a Judecătoriei Comrat cauzele au fost conexe într-un singur proces.

La data de 15 iunie 2018 reclamanții au concretizat pretențiile, solicitând anularea deciziei nr. 4/77 din 01.04.2015 a Consiliului mun. Comrat, repararea prejudiciului moral în mărime de a câte 3 000 de lei pentru fiecare reclamant, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2018 a Judecătoriei Comrat acțiunea a fost respinsă.

La 26 noiembrie 2018 Rotari Vasilii și Suhov Vadim au declarat apel împotriva hotărârii din 22 noiembrie 2018 a Judecătoriei Comrat, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul depus de Rotari Vasilii și Suhov Vadim.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că reclamanții nu au ținut cont că de fapt decizia contestată nu este o autorizație. Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe potrivit căreia Consiliul municipal Comrat întemeiat a soluționat chestiunea cu privire la darea acordului la instalarea cablului de telecomunicații în casele locative cu multe etaje, ținând cont de faptul că aceste case sunt situate pe terenurile de pământ care aparțin municipiului Comrat și ținând cont de faptul că conform art. 18 alin. (1) din Legea comunicațiilor electronice, în redacția în care această normă era valabilă la momentul examinării litigiului,

furnizorilor de rețele de comunicații electronice li s-a acordat dreptul la instalarea rețelelor de comunicații electronice cu acordul în scris a proprietarului de teren și al unui alt obiect al imobilului.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele reclamanților, precum că furnizorul de rețele de comunicații electronice SRL „Starnet Regional” a executat lucrările de construcție, proiectare și de altă natură fără acordul lor, deoarece aceștia nu a dovedit că dâșii ca proprietari ai apartamentelor în case locative cu multe etaje din mun. Comrat pe str. Lenin 207 și Dubini, 1, ar deține dreptul proprietății comune pe cote-părți asupra părților comune ale caselor locative cu multe etaje și apartamente potrivit art. 355 Cod civil și că prin aceasta le-ar fi fost încălcate drepturilor lor. Colegiul a menționat că reclamanții sunt proprietarii apartamentelor pe care le dețin, însă nu ai caselor locative. Certificatul de urbanism nr. 175 din 28.12.2006 a fost eliberat pentru proiectarea lucrărilor de instalare a cablului de telecomunicații în casele locative cu multe etaje, însă nu prin apartamentele reclamanților. Cablul este instalat în golurile podestelor scărilor. Podestele scărilor în conformitate cu art. 5 din Legea condominiului în fondul locativ, se referă la proprietatea comună doar în condominiu.

În conformitate cu art. 1 din Legea condominiului în fondul locativ, proprietatea comună este destinată folosirii în comun de către toți proprietarii din condominiu. Dacă construcția este dată în exploatare, atunci condominiu se formează prin reunirea în mod obligatoriu în asociația proprietarilor de imobil.

În conformitate cu art. 6 alin. (3) din aceeași lege, bunurile comune în condominiu se află în proprietatea comună în diviziune a proprietarilor de locuințe.

Adică dreptul de proprietate pe cote-părți asupra bunurilor comune în casele locative cu multe etaje și apartamente apare doar în condominiu. Din motivul că în casele în care locuiesc reclamanții nu a fost formate asociațiile proprietarilor, nu este condominiu, instanța de apel a apreciat că reclamanții nu sunt în drept să invoce încălcarea drepturilor lor de proprietate-comună pe cote-părți asupra bunurilor comune în casele lor.

Instanța de apel a mai menționat că pentru a recunoaște ca ilegală autorizația de construcție, este necesară încălcarea art. 12 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție. Iar, în speță o astfel de încălcare lipsește, reclamanții neinvocând încălcarea prevederilor art. 12.

La 07 noiembrie 2019 Rotari Vasiliu și Suhov Vadim, reprezentați de avocatul Jecov Nicolai, au depus recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat aplicarea eronată a normelor de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii. În dosar lipsesc probe spre confirmarea faptului că casele cu multe etaje situate în municipiul Comrat, str. Lenin 207 și Dubini, 1 constituie proprietate a unităților administrativ-teritoriale.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Comrat a emis decizia contestată la 25 septembrie 2019. Prin avizele de recepție se atestă că recurenții au primit copia deciziei instanței de apel la data de 01 noiembrie 2019. Prin urmare, recursul depus la data de 07 noiembrie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Rotari Vasilii și Suhov Vadim, reprezentați de avocatul Jecov Nicolai, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Rotari Vasilii și Suhov Vadim, reprezentați de avocatul Jecov Nicolai, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 207, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Rotari Vasilii și Suhov Vadim, reprezentați de avocatul Jecov Nicolai, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru